

РЕШЕНИЕ

№ 248

гр. Бургас, 08.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на двадесет и осми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Десислава Д. Щерева

при участието на секретаря Жанета Д. Граматикова
като разгледа докладваното от Десислава Д. Щерева Гражданско дело № 20232100101605 по описа за 2023 година

Производството по настоящото дело е образувано по повод исковата претенция на И. К. В., ЕГН *****, чрез процесуалния и пълномощник, със съдебен адрес град София, ж. к. „Младост“ 3, бл. 303А, ет. 5, офис 21 против ЗАД „ДаллБогг: Живот и здраве“ АД, ЕИК 200299615, със седалище град София и адрес на управление бул. „Доктор Г.М. Димитров“ №1, представлявано от Бисер Георгиев Иванов и Тодор Данчев Тодорински, за осъждане на ответното дружество да заплати на ищцата сумата от 35 000 лева, представляваща обезщетение за претърпените от нея неимуществени вреди вследствие на ПТП, настъпило на 28.05.2021 година и причинено от А. Б. С. като водач на товарен автомобил марка „Мерцедес“, модел „Спринтер“, с рег. № А 1216 НВ, ведно със законната лихва върху претендирания размер главница от датата на заявяване на извънсъдебна претенция за определяне и изплащане на застрахователно обезщетение пред ответното дружество - 03.04.2023 година до окончателното и плащане, както и сумата от 5 019.39 лева, представляваща обезщетение за претърпените от ищцата от описаното по-горе произшествие имуществени вреди, изразяващи се в разходи за оперативно лечение и закупуване на лекарствени медикаменти и консумативи, ведно със законната лихва от датата на заявяване на извънсъдебна претенция за определяне и изплащане на застрахователно обезщетение пред ответното дружество - 03.04.2023 година до окончателното и плащане.

Твърди се в исковата молба, че на 28.05.2021 година, около 09:55 часа, на „Кооперативен пазар“ в град Айтос, при предприемане на слизване от

спрелия за престой на пешеходната алея товарен автомобил „Мерцедес“, модел „Спринтер“, с рег. № А 1216 НВ, водачът А. Б. С., извършил грубо нарушение на правилата за движение по пътищата, като без да се увери, че пътят е свободен и че няма да създаде опасност за останалите участници в движението, при отваряне на предна лява врата на товарния автомобил, блъснал движещата се в непосредствена близост ищца. В резултат на това тя получила сериозни травматични увреждания.

С решение № 47 от 03.05.2023 година по АНД № 133/2023 година по описа на Районен съд- Айтос, влязло в сила на 19.05.2023 година, обвиняемият А. Б. С. бил признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 343, ал. 1, б. „б“, във връзка с чл. 342, ал. 1 от НК, във връзка с чл. 95, ал. 1 от ЗДвП, във връзка с чл. 78а, ал. 1 от НК за причиняване на средна телесна повреда на И. К. В., бил освободен от наказателна отговорност с налагане на административно наказание „глоба“ в размер на 1 200 лева.

Твърди се, че непосредствено след настъпването на инцидента, ищцата била откарана от екип на спешна медицинска помощ в УМБАЛ „Дева Мария“ ЕООД. Постъпила там с оплаквания за силни болки в областта на лява тазобедрена става и невъзможни движения. След проведени изследвания било установено, че в резултат настъпилото пътнотранспортно произшествие тя е получила телесни увреждания, изразяващи се в петрохантерно счупване на ляво бедро, закрито.

Поддържа се, че фрактурата довела до трайно ограничаване на движенията на увредения крайник за период по-дълъг от 30 дни. Характерът и степента на получените увреждания наложили хоспитализирането на В. за провеждане на лечение в отделение по ортопедия и травматология при УМБАЛ „Дева Мария“ ЕООД за периода от 28.05.2021 година до 07.06.2021 година. На 31.05.2021 година, под обща анестезия, ѝ била извършена оперативна интервенция, изразяваща се в репозиция на фрактурата и поставяне на метална остеосинтеза със заключващ пирон.

Твърди се, че произшествието се отразило изключително неблагоприятно на ищцата. Преди инцидента и с оглед възрастта ѝ, тя се грижила сама за ежедневието си, поради което случилото се с нея довело до изпитване на чувство на непълноценност, оказало негативно влияние и върху психическото ѝ състояние. След инцидента сънят ѝ бил силно затруднен, започнала да изпитва страх от движението по пътя.

Сочи се, че ищцата понесла и имуществени вреди, изразяващи се в направени разходи за оперативно лечение и закупуване на лекарствени медикаменти и консумативи, в размер на 5 019.39 лева.

Поддържа се, че ищцата предявила претенция пред ответното

застрахователно дружество за определяне и изплащане на застрахователно обезщетение за неимуществени и имуществени вреди, резултат от настъпилото застрахователно събитие, като представила всички изискуеми и необходими документи в тази насока и се позовала на сключена застраховка „Гражданска отговорност“, валидна от 24.08.2020 година до 23.08.2021 година. Били образувани щета № 0801- 002113/2023-01 и щета № 0801-002113/2023-02. С нарочно уведомление от 31.08.2023 година ищецът отказал да ѝ изплати обезщетение.

Ответникът е депозирал писмен отговор, с който е оспорил изцяло исковете по основание и размер. Не се оспорва наличието на валидно застрахователно правоотношение между него и лицето А. Б. С. в качеството му на собственик на процесния автомобил по застраховка „Гражданска отговорност“. Въвел е в процеса твърдение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на ищцата. Твърди, че тя имала обективна възможност да възприеме отварянето на вратата на автомобила, но въпреки това вниманието ѝ било ангажирано другаде. Това нейно поведение било в пряка причинна връзка с вредоносния резултат. Оспорва и размера на претендираните вреди, като счита, че е завишен, още повече, че към момента на подаване на отговора ищцата била напълно възстановена и не продължавала да търпи физически и психически дискомфорт в резултат на травмите. Оспорен е и иска за имуществени вреди. Ответникът твърди, че не били представени убедителни доказателства, които безспорно да установяват разходи по лечението на ищцата и те да са във връзка с предмета на делото. Счита че най-ранният момент, от който може да се търсят от ищцата лихви, е 03.07.2023 година - тримесечният срок, който КЗ предоставя за представяне на поискани допълнителни книжа.

Моли за отхвърляне на иска, евентуално за намаляване на търсеното обезщетение и присъждане на направените по делото разноски.

В съдебно заседание оспорването се поддържа, представят се доказателства.

Бургаският окръжен съд, като взе предвид доводите на страните, представените доказателства и като съобрази закона, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявени са преки искове против застрахователя по 432 ал.1 от КЗ, за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди в полза на увреденото лице в размер на 35 000 лв. и за обезщетение за имуществени вреди в размер на 5 019,39 лв., ведно с обезщетения за забава.

Няма спор между страните, че на 28.05.2021 г., около 09.55 часа в гр.Айтос е настъпило ПТП с участието на ищцата и трето за спора лице – А.

С..

Не се спори за наличието на валидно застрахователно правоотношение между ответника и прекия причинител на вредата по застраховка „Гражданска отговорност“ за моторното превозно средство, с което е било причинено произшествието.

Ответникът не оспорва механизма на произшествието и вината на водача на застрахованото МПС.

От заключението на в.л. Пашов се установява, че непосредствено преди произшествието товарният автомобил е спрял за престой на пешеходната алея на пазара, като свободното разстояние било около 2,25 м. Ищцата, движейки се като пешеходец, се намирала от лявата страна на автомобила, на около 0,5 м. от страничната лява част и на около 3 м. от шофьорската врата. Произшествието е настъпило в резултат на отваряне на шофьорската врата и сблъсък на пешеходката в нея и последвало падане на терена.

С решение № 47 от 03.05.2023 година по АНД № 133/2023 година по описа на Районен съд- Айтос, влязло в сила на 19.05.2023 година, обвиняемият А. Б. С. бил признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 343, ал. 1, б. „б“, във връзка с чл. 342, ал. 1 от НК, във връзка с чл. 95, ал. 1 от ЗДвП, във връзка с чл. 78а, ал. 1 от НК за причиняване на средна телесна повреда на И. К. В., и бил освободен от наказателна отговорност с налагане на административно наказание „глоба“ в размер на 1 200 лева.

Поради постановения акт на наказателния съд, за гражданския съд е установено по задължителен начин (чл.300 от ГПК) извършването на деянието, неговата противоправност и виновността на дееца.

Причиненото на ищцата телесно увреждане се изразява в петрохантерно счупване на ляво бедро – медицинска документация и заключение на съдебно-медицинската експертиза. От експертизата се установява, че при падането на лявата страна е настъпил директен удар в лявата трохантерна област (лява тазобедрена става), довел до счупване на лявата бедрена кост в трохантерната област. Установено е по делото, че ищцата е била оперирана на 31.05.2021 год. под обща анестезия и е извършена кръвна репозиция с метална остеосинтеза и заключващ пирон.

От заключението се установява, че при такъв вид счупвания (често срещани при жени на възрастта на ищцата) пациентите търпят силни болки и не могат да движат крайника си. Няколко месеца се придвижват с помощни средства – проходилка и бастун, през дълъг период се нуждаят от помощ в ежедневието. При пациенти на възрастта на ищцата възстановителният период е дълъг, обикновено 6-8 месеца. Според в.л.д-р Турсунлийска, при ищцата възстановителния период е протекъл в обичайния срок, първите 1-2 м.

е ползвала проходилка, започнала натоварване на крайника след третия месец, а в момента се обслужва сама. В съдебното заседание вещото лице е отбелязала, че пациентката е в добро общо състояние, ползва бастун за придвижване в ежедневието си, споделила е, че може да направи няколко крачки без бастун. Вещото лице посочва, че металния имплант не е отстранен и предвид счупването и остеосинтезата движенията на тазобедрената става са леко ограничени, няма ограничения в колянната и глезенна стави. Според вещото лице, възстановяването е приключило и не се очаква подобрение. Налице са лека хипотрофия (отслабване) на мускулатурата на бедрото и подбедрицата и ограничение на флексията на лява тазобедрена става с 15 градуса спрямо дясната и при отвеждане-привеждане – ок.10 градуса. Нуждата от бастун ще бъде завинаги поради необходимост от допълнителна стабилност. Вещото лице сочи, че ищцата не е провеждала рехабилитация и като цяло пациентите в напреднала възраст не провеждат такава, но ако беше провела, рехабилитацията щеше незначително да повлияе на периода на възстановяване.

От свидетелските показания става ясно, че ищцата търпяла силни болки непосредствено след инцидента и в първите дни след изписването ѝ от болницата. Първите месеци била на легло, което наложило постоянни грижи от трети лица – отначало от близки, по-късно от наета помощница. Около два месеца имала превръзки, които се сменяли от личния лекар. Постепенно започнало раздвижване с проходилка, а сега ищцата се придвижвала с помощта на бастун. Според свидетелката, възстановяването на крайника не е пълно, пострадалата чувства крака си по-слаб, има болки, накуцва. Свидетелката изнася, че ищцата все още се страхува да мине през същото място.

Претърпените от ищцата болки, физическо страдание, силни негативни изживявания, стрес, ограничения в личния живот и контакти след произшествието на 28.05.2021 год. представляват неимуществени вреди, които следва да бъдат обезщетени от ответника на основание чл.432 ал.1 от КЗ.

При определяне размера на обезщетението следва да се вземат предвид конкретните критерии, съдържащи се в ППВС № 4/68 г. Справедливо по смисъла на чл. 52 ЗЗД обезщетение, означава да бъде определен от съда онзи точен паричен еквивалент не само на болките и страданията, понесени от конкретното увредено лице, но и на всички онези неудобства, емоционални, физически и психически сътресения, които съпътстват същите, при съблюдаване на съществуващата в страната икономическа конюнктура (така решение № 124 от 11.11.2010 г. на ВКС по т. д. № 708/2009 г., II т. о., ТК).

От съдебно-медицинската експертиза и документацията се установява,

че ищцата се е лекувала в болнично заведение от 28.05.2021 год. до 07.06.2021 год. и в домашни условия. Пертрохантерното счупване покрива юридическия критерий средна телесна повреда, тъй като е причинило трайно затруднение на движението на крайника за срок между 6 и 8 месеца. От епикризата се установява, че е извършена оперативна процедура с голям обем и сложност на таза и долния крайник, под пълна анестезия.

Болките и физическите страдания, следствие на телесно нараняване, са ноторни, като присъщи за всеки човешки индивид. В конкретния случай те са били причинени от едно самостоятелно увреждане, попадащо в юридическия критерий „следна телесна повреда“, което е наложило ищцата да пребивава в болнично заведение за продължителна специализирана помощ – операция, при която е извършена кръвна репозиция и е поставен метален имплант. Този метод на лечение, според вещото лице, се счита за много удачен, тъй като позволява по-бързо раздвижване и избягване на усложнения и дори смъртни случаи при пациенти в напреднала възраст.

При прегледа на ищцата от вещото лице е установено, че двигателната функция на крайника е леко ограничена и е почти напълно възстановена, като не се очаква подобрение.

Освен болка, телесното увреждане са причинило на ищцата физически и битови неудобства, влошило е съществено качеството ѝ на живот, тъй като в продължителен период от време тя е била лежащо болна и се е нуждала изцяло от чужда помощ, особено с оглед на напредналата ѝ възраст. Причинило е също така силен стрес, негативни преживявания и страх от самостоятелно придвижване, който съществува и към момента.

Като изходи от вида, интензитета и продължителността на преживените от ищцата болки и страдания, неудобства, стрес, ограничения, емоционални и психически сътресения, възрастта на пострадалата (87 години към момента на произшествието), която предполага трудно и продължително възстановяване, продължаващата болка, слабост в крайника, накуцване и ограничения на флексията, без изгледи за подобряване, и като взе предвид икономическата конюнктура и постоянно нарастващите застрахователни лимити, Бургаският окръжен съд намира, че на И. В. следва да се определи обезщетение в пълния претендиран размер от 35 000 лв.

Претенцията за присъждане на обезщетение за имуществени вреди е изцяло доказана по основание и размер. Ищцата е заплатила за лечението си металния имплант, който не се реимбурсира от Здравната каса, медикаменти, консумативи и разходи за престой в болничното заведение. Освен това е заплатила и медицинска услуга от 43 лв. – най-вероятно разход за контролен преглед при специалист, тъй като в същия ден е направено рентгеново изследване (отговор на въпрос 3.4 от медицинската експертиза), както и

сумата от 90 лв. за изследване на кръвна група на дарена кръв от друго лице. Всички разходи са доказани с представени фактури с касов бон и се намират в причинна връзка с увреждането – те не биха били направени без да са настъпили травматичните увреждания (съдебно-медицинска експертиза).

Както вече се посочи, вината на водача на превозното средство е установена по задължителен начин за гражданския съд, разглеждащ иска за вредите от деликта. Застрахователят обаче може да се брани с възражение за съпричиняването им от пострадалата, което в случая почива на фактическото твърдение, че ищцата е имала обективната възможност да възприеме отварянето на вратата на микробуса и да избегне удара като спре или я заобиколи.

От заключението на в.л. Пашов, изготвено след запознаване с видеозапис от камерите на пазара, става ясно, че водачът не е отворил вратата рязко. Около 27 сек. след спирането на алеята водачът започва да отваря вратата, за да напусне. Когато вратата е отворена около 10-15 см. той я задържа около 1-2 сек. (пояснения в с.з.), в този момент пешеходката се намира на около 2,3 м. от вратата. След това водачът продължава да отваря вратата, а пешеходката продължава да се движи, гледа настрани и не я забелязва. Според заключението, от момента на началното открехване на вратата до пълното ѝ отваряне са около 3 секунди, а общото разстояние, изминато от ищцата до мястото на удара със задния край на вратата е 3 м. Свободното странично разстояние между отворената врата и края на алеята е било около 1 м. – 1,5 м. и то е позволявало заобикалянето ѝ.

Съдът изцяло кредитира заключението на в.л. Пашов, въпреки оспорването му от ищцовата страна като противоречащо на доказателствата по делото и решението на наказателния съд. Заключението е изготвено след запознаване с материалите от наказателното производство и наличните видеозаписи и е обосновано, логично и безпротиворечиво. То не противоречи на заключението на наказателния съд, тъй като в.л. Пашов не отрича изобщо вината на водача, само изразява мнение, че и двамата участници са имали обективната възможност за избегнат удара – водачът, ако е наблюдавал свободното разстояние до вратата през цялото време, и пешеходката, ако е гледала пред себе си. Последната е разполагала с време за реакция от 3 сек. и свободно пространство, поне за да спре пред вратата, ако не може да я заобиколи. Освен това следва да се добави, че автомобилът е преминал малко преди това покрай ищцата (около 27 секунди по-рано), което е трябвало да заостри вниманието ѝ, че е възможно вратата да се отвори, за да може шофьорът да излезе. Действително от поясненията на в.л. става ясно, че в алеята е забранено влизане на автомобили, но не и на тези, които разнасят стока, и след като пазарът е бил оживен е обяснимо присъствието на

процесния микробус.

Съпричиняване на вредоносния резултат е налице в случаите, когато поведението на пострадалия е обусловило увреждането по някакъв начин или е способствало за неговото настъпване (т.7 от ТР №1/23.12.2015 год. по т.д. №1/2014 год. на ОСТК ВКС, решение №96/29.06.2015 год. по т.д. №2461/2014 год. II т.о. ВКС, решение №37/01.09.2015 год. по т.д. №1070/2014 год. II т.о. ВКС и др.). В конкретния случай приносът на ищцата се изразява в недостатъчно положена грижа за собствената ѝ безопасност и движение по алеята без да наблюдава пространството пред себе си.

Приносът на водача е значително по-голям от този на пешеходката, тъй като е следвало да вземе под внимание множеството хора и ограничителния режим за движение на МПС, въведен на пазара именно с цел безопасност на посетителите. При така установените факти и конкретно участие на шофьора и пешеходката, съдът намира, че последната е допринесла незначително за увреждането си, като не е наблюдавала разстоянието пред себе си, ето защо обезщетенията следва да се редуцират с 10% и придобиват следния вид – обезщетението за неимуществени вреди – 31 500 лв. и обезщетението за имуществени вреди – 4 517,45 лв. В останалата част до пълните предявени размери от 35 000 лв. и 5 019,39 лв. претенциите следва да се отхвърлят.

Ищцата претендира обезщетение за забава от момента, в който е предявила извънсъдебно претенция до застрахователя – 03.04.2023 год.

Съгласно чл. 493, ал. 1, т. 5 КЗ застрахователят покрива отговорността на застрахования за причинените на трети лица вреди, като в този случай той покрива, наред с другото, и лихвите по чл. 429, ал. 2, т. 2 КЗ, т.е. лихвите за забава, когато застрахованият отговаря за тяхното плащане пред увреденото лице при условията на чл. 429, ал. 3 КЗ. В чл. 429, ал. 3 КЗ е предвидено, че застрахователят покрива лихвите, дължими от застрахования, само в рамките на застрахователната сума, считано от датата на уведомяването за настъпилото застрахователно събитие от застрахования по реда на чл. 430, ал. 1, т. 2 КЗ или считано от датата на предявяване на застрахователната претенция от пострадалото лице, която от датите е най-ранна.

В случая застрахованият дължи лихви за забава по отношение на увреденото лице от момента на деликта, по общото правило на чл.84 ал.3 от ЗЗД. Техният размер не би надхвърлил застрахователния лимит, предвид определения размер на обезщетението. След като липсват доказателства за уведомяване на ответника за събитието от самия застрахован, то като момент на дължимост на лихвата за забава следва да се възприеме 03.04.2023 год. – датата, на която пострадалата е подала заявление за изплащане на застрахователно обезщетение. Този момент се отнася и за двете главници, тъй като всички разходи за лечение са направени преди предявяване на

претенцията.

Ищцата е поискала присъждане на разноски по представен списък и има право на такива на основание чл.78 ал.1 от ГПК, съразмерно на уважената част от исковете. Била е представлявана от адвокат по реда на чл.38 от ЗА. На основание чл.38 ал.2 от ЗА ответникът следва да бъде осъден да заплати на адв.В. възнаграждение, определено по реда на Наредба №1/09.07.2004 год. на ВАС върху уважената част от исковете в общ размер на 4 706 лв. с ДДС.

Ответникът е поискал разноски по списък от общо 895 лв. От тях съразмерно на отхвърлената част ищцата следва да му заплати 10 лв.

Тъй като ищцата е освободена от заплащане на държавна такса и разноски, дължимата такса върху присъденото обезщетение следва да се възложи върху ответника на основание чл.78 ал.6 от ГПК – 1 584,70 лв., както и разноските, заплатени от бюджета на съда в размер на 100 лв.

Мотивиран от така изложените съображения Бургаският окръжен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗАД „ДаллБогг: Живот и здраве“ АД, ЕИК 200299615, със седалище град София и адрес на управление бул. „Доктор Г.М. Димитров“ №1, представлявано от Бисер Георгиев Иванов и Тодор Данчев Тодорински, да заплати на И. К. В., ЕГН *****, от гр. А., ул.“С.“ № **, вх. *, ет. *, със съдебен адрес град София, ж. к. „Младост“ 3, бл. 303А, ет. 5, офис 21, по банкова сметка BG70RZBB91551013427361, сума в размер на 31 500 (тридесет и една хиляди и петстотин) лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в болка и страдание в резултат на нанесени телесни увреждания от настъпило на 28.05.2021 год. ПТП, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 03.04.2023 г. до окончателното □ изплащане и сумата в размер на 4 517,45 (четири хиляди петстотин и седемнадесет 0.45) лв., представляваща обезщетение за имуществени вреди, изразяващи се в заплатени разходи за лечение, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 03.04.2023 год. до окончателното □ изплащане, като претенциите в останалата част до предявените размери **ОТХВЪРЛЯ**.

ОСЪЖДА ЗАД „ДаллБогг: Живот и здраве“ АД, ЕИК 200299615, със седалище град София и адрес на управление бул. „Доктор Г.М. Димитров“ №1, представлявано от Бисер Георгиев Иванов и Тодор Данчев Тодорински, да заплати на адв. Цветомила Вукова възнаграждение за осъществено процесуално представителство на И. К. В., ЕГН *****, от гр. А., ул.“С.“ № **, вх. *, ет. *, при условията на чл.38 от ЗА по гр.д.№1605/23 год. в размер на 4 706 лв. с ДДС.

ОСЪЖДА И. К. В., ЕГН *****, от гр. А., ул. "С." № **, вх. *, ет. *, със съдебен адрес град София, ж. к. „Младост“ 3, бл. 303А, ет. 5, офис 21 да заплати на ЗАД „ДаллБогг: Живот и здраве“ АД, ЕИК 200299615, със седалище град София и адрес на управление бул. „Доктор Г.М. Димитров“ №1, представлявано от Бисер Георгиев Иванов и Тодор Данчев Тодорински разноси съразмерно на отхвърлената част от претенциите в размер на 10 лв.

ОСЪЖДА ЗАД „ДаллБогг: Живот и здраве“ АД, ЕИК 200299615, със седалище град София и адрес на управление бул. „Доктор Г.М. Димитров“ №1, представлявано от Бисер Георгиев Иванов и Тодор Данчев Тодорински, да заплати в полза на бюджета на съдебната власт, по сметката на Окръжен съд Бургас, държавна такса в размер на 1 584,70 (хиляда петстотин осемдесет и четири 0.70) лв. и разноси за експертиза в размер на 100 лв.

Решението подлежи на въззивно обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Бургаски апелативен съд.

Съдия при Окръжен съд – Бургас: _____